

vội bật dậy chạy ngay đến bên khung cửa sổ nhìn qua bên kia. Vẫn im ỉm. Chú bé hối hả đi làm vệ sinh cá nhân rồi lại trở về bên khung cửa sổ hồi hộp trông chờ... Sáu giờ. Bảy giờ. Rồi đến tám giờ. Nắng đã lên cao thật chói chang, không một chút gió, cũng chẳng nghe chim hót. Chỉ có chú bé ngóng chờ bên khung cửa sổ. Cuối cùng, chú bé cũng thở phào mừng rỡ khi thấy tấm màn mở toang ra, ánh nắng tỏa sáng căn phòng bên kia. Chú bé thấy thật rõ qua khung cửa kính: cô gái đưa tay vén mớ tóc hoe hoe vàng lòa xòa trước trán, đang uốn oải bước về phía mép giường ngồi xuống rồi lại đưa tay vuốt lại nếp áo mỏng manh tựa như sương khói ấy... Chú bé chợt giật mình thót tim khi thấy một bóng hình đàn ông mảnh khảnh đến đứng trước mặt cô ấy, ôm lấy đôi bờ vai rồi kéo cô ta đứng dậy đối diện với ông ta. Người đàn ông vòng tay qua bờ eo thon nhỏ rồi ghì xiết cô gái vào lòng ông ta. Chú bé mở to mắt ra nhìn cho rõ: với mái tóc đã nhiều muối hơn tiêu, một cái sóng mũi cao mà gầy, người đàn ông Mễ trung niên ấy vẫn

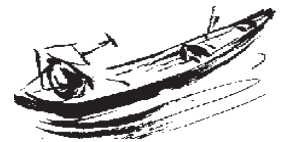
hắn cô gái lên rồi lại đặt cô ngồi xuống mép giường, hôn lên trán cô một cái thật dài rồi mới chịu rời cô mà bước ra khỏi phòng. Cô gái đôi mắt trông theo một lúc rồi lại nằm ngả xuống

trông rất đom đàng với chiếc áo sơ-mi sa-tanh màu lục bóng lẩy, mái tóc xịt keo thật trơn láng. Bàn tay ông tay xoa nhẹ trên tấm lưng dài thon thả mà vẫn ghì xiết cô gái vào lòng ông ta. Cô gái rướn mình cao lên một chút để đón nhận những nụ hôn lên môi, lên má, lên cổ của mình. Cô gái lại nhón chân cao lên thêm chút nữa, vòng tay qua cổ ông Mễ để kéo ghì ông xuống mà đặt lên môi ông ta một nụ hôn đắm đuối. Người đàn ông Mễ nhắc

giường... Chú bé chờ đến tận bây giờ mới tỉnh ra, tức giận đóng âm cửa sổ rồi ngồi bệt xuống nền thảm mà thần thờ, ngơ ngẩn. Chú bé cảm thấy cổ mình nghèn nghẹn, ngực nhói nhói đau, sưng sờ trước những điều vừa xảy ra trước mắt. Đây là lần đầu tiên trong đời chú có cảm giác ấy. Thực tế quá phũ phàng. Có lẽ ở đây lâu dần rồi thì chú bé sẽ hiểu ra thêm một chút, người ngoài bắt và sẽ quen đi với những thực tế không mấy vui như chú mơ tưởng. Buổi sáng ở đây không phải lúc nào cũng nhẹ nhàng, thơ thới như khi mới từ quê nhà sang đây mà hầu như ai cũng tất bật bước vào ngày mới với nhiều lo toan, vất vả. Bầu trời đâu phải lúc nào cũng trong xanh mà cũng có những ngày mây đen ảm đạm, hay ít ra cũng lợn cợn nhiều cụm mây mù xám xịt. Cũng đâu phải chỉ có tiếng chim hót líu lo, hoa thơm và nắng vàng rực rỡ... mà ở đây vẫn có những bầu quạ đen gớm ghiếc “không mời mà đến,” cũng có những cánh hoa rất “khó ngửi,” có cả những mưa dông tầm tã, phũ phàng! Chú bé hiểu ra và tự hứa sẽ nhìn kỹ thực tế cuộc sống hơn là chỉ nhìn đắm đắm về một phía khung cửa kính bên kia.

ĐEM TA RA BIỂN.

*Đem ta ra biển sông ơi,
thèm nghe tiếng sóng hôn môi mạn thuyền.
trong ta,
bí mật lời nguyện
ngày về xóa hết ưu phiền đáy tim.
đem ta ra biển truy tìm,
cội nguồn phiêu lãng
thăm chìn đại dương . . .
trong ta,
xao xuyến vô thường
ngày đêm trần trở, mơ cuồng dậm khơi.
sông thương nhớ,
gọi muôn đời
phù sa cuộn sóng,
réo mời người đi ./.*

thơ

TCM